

[H. C. Hansen.]

og han er ikke sikker på, at forbedringen i vor valutasisituation vil holde, men jeg synes ikke, at han drager konsekvenserne af denne opfattelse. Thi handelsministeren liberaliserer og ønsker at afvikle og svække prislovgivningen, men er samtidig — og efter min mening også med fuld føje — ængstelig for virkningerne for produktion og beskæftigelse. Han går derefter ind for told og har fået den højtærede finansminister til at fremsætte forslag om denne beskyttelsesforanstaltning, som efter sammes mening må hindre den fri konkurrence, som regeringen så meget ønsker at fremme. Landbrugsministeren vil ikke forlænge prisbindingerne for smør og flæsk og vil intet gøre for at sænke kødpriserne, og dette begrundes bl. a. med, at der må ventes prisfald. Jeg er ikke helt uenig i, at prisfaldstendenserne er de stærkeste i øjeblikket, men jeg mener, at vi må gøre alt, for at de kan slå igennem herhjemme.

Samtidig fremsætter finansministeren ønsker om, at investeringerne skal sættes i vejret, og boligministeren er stærkt bekymret over nedgangen i boligbyggeriet, og vi får intet at vide om, hvordan man vil imødegå den stigende tendens til nedgangen i investeringerne og det allerede indtrådte stærke fald i boligbyggeriet, en nedgang, som på katastrofal måde udskyder det tidspunkt, da en virkelig sanering kan igangsættes.

Og ikke eet ord hører vi om nedgangen i produktion og beskæftigelse. De forslag, som regeringen nu præsenterer rigsdagen for, vil på intet område imødegå de tendenser til faldende produktion og beskæftigelse, som i dag præger dansk erhvervsliv. Tværtimod må man nære bekymringer for, at nedgangslinien vil blive fremskyndet. Derimod er det ganske sikkert, at forslagene vil betyde nye prisstigninger og samtidig ændre indtægtsfordelingen til gavn for de erhvervsgrupper, hvis indtægter er steget mest. Og disse forslag fremsættes på et tidspunkt, da det netop gælder om at fastholde grebet i prisudviklingen, og da alle, der lever af løn, netop har fået nogen dækning for nedgangen i realindtægterne.

Jeg håber, mit parti håber, at den forhandling, som nu indledes, vil tilvejebringe fornøden klarhed over partiernes stilling og hensigter. En sådan klarhed må tilvejebringes. Vi vil i hvert fald ikke række hånd til en prisforhøjelsespolitik, og det vil afhænge af forhandlingens forløb, om vi i givet fald selv skal forme forslag til en vedtagelse her i tinget.

Elgaard: Først et par bemærkninger om forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m.

Det må sikkert erkendes udfra en saglig vurdering, at det er ønskeligt at få gennemført en toldreform i Danmark. Til dette ønske kan der være flere grunde. For det første, at den tekniske udvikling har gjort den nu-gældende toldlov forældet og det til trods for, at der siden 1924 er gennemført en række større og mindre ændringer i toldlovens bestemmelser, hvoraf nogle også har omfattet de rent toldtekniske spørgsmål. For det andet, at tiden nu er inde til at gennemføre værditold, hvad man antagelig vil finde tilslutning til fra de fleste sider, i videst muligt omfang i stedet for den gældende toldlovs vægttold. For det tredje, at prisniveauets stigning har reduceret toldbeskyttelsen meget stærkt under vægttoldprincippet.

Det forelagte toldlovsforslag er jo meget omfattende, idet det skønsmæssigt berører de $\frac{3}{4}$ af toldlovens 364 positioner, og de nu foreslåede toldforhøjelser vil efter beregning andrage ca. 52 mill. kr. eller omtrent et lige så stort beløb, som tolden har været i 1950 af de ca. 1 300 mill. kr., som importen på lovforslagets positioner andrager. Forhøjelsen af toldbeskatningen andrager således ca. 100 pct. for adskillige varers vedkommende og for en række andre varers vedkommende en endnu højere procent.

Oplysningerne, der ledsager forslaget, er begrænsede. De, der har været i dette ting en række år, vil antagelig huske, at da daværende finansminister Neergaard i 1921 forelagde et toldlovsforslag, var dette forslag fuldt af bemærkninger og oplysninger på ikke mindre end omkring 160 trykte sider, medens den højtærede finansministers lovforslag denne gang er ledsaget med oplysninger på ca. 15 sider. Men forslaget må jo prøves i et udvalg. Der kan være medlemmer i dette ting, der måske hellere havde set en kommissionsbehandling af forslaget; den tanke var da også fremme i 1937, da skattekommissionen nedsattes. Vi vil fra vort partis side følge dette forslag på dets videre gang her i rigsdagen og se, hvad vi kan nå frem til.

Det har i den række år, jeg har været medlem af dette høje ting, været den gængse arbejdsform, at man begyndte og afsluttede samlingen med det, vi kalder en storpolitisk debat. Hvorvidt denne debat har fortjent denne karakteristik under de skiftende forhold, skal jeg ikke udtale mig om. Det vil med andre ord sige, at man først talte om, hvad der skulle ske eller burde være sket,